

gold. vergel; 28 tavžent centov cinka, ki je bil 24 tavžent gold. vreden; 423 tavžent centov sroviga železa, ktero je 1 milijon in 200 tavžent gold. verglo; 13 tavžent centov vlitiga železa, ktero so za 42 tavžent gold. cenili; 535 tavžent centov premoga, kteri je bil 51 tavžent gold. vreden in 265 centov svinčenika (graphit) 223 gold. vrednosti. Iz sroviga železa so napravili: 180 tavžent centov razniga jekla, 4653 centov druziga železniga blagá, 197 tavžent kos, 5000 serpov, 2000 slamorezilnikov, 1500 ponev, 4500 centov černiga, 110 centov pa beliga pleha, in še druge železnine več. Vrednost perdelaniga železa skupej je na Koróškim več ko 4 milijone goldinarjev znesla. —

Na Krajnskim in Primorskim so ravno to leto pridelali: 2974 centov živiga srebrá, ktero je 740 tavžent gold. vergel; 3000 centov svinca, ki je 30 tavžent gold. vergel; 2000 centov cinka, kteri je 18 tavžent gold. znesel; 57 tavžent sroviga železa, ki je 150 tavžent gold. vredno bilo; 4400 centov vlitiga železa, ktero je bilo 32 tavžent gold. vredno; 234 tavžent centov premoga, kti je 54 tavžent gold. znesel; 619 centov goluna, ki je vergel 3700 gold.; 710 centov fitrijola 532 gold. vrednosti. — Razun druge železnine so iz sroviga železa napravili: 21 tavžent centov razniga jekla, 83 tavžent kos, 13 tavžent serpov, 2175 slamorezilnikov in 467 centov cestniga oródja. Vrednost vsiga železa, kar se ga je pretečeno leto 1844 tukaj perdelalo, znese 300 tavžent gold.; vse rudnine skupej pa 1 milijon in 200 tavžent goldinarjev v srebru.

Sredstvo gosénce pokončati.

Velki vertnar Bauman na Francozkim, gosénce na drevju in drugim zelišu že več let z velikim pridam takó le pokončuje: 16 funtov drobno stolčenih saj déne v 4 vedre vode; ko se potem saje stopé, dolije še dvakrat toliko vode, de je potlej vsiga skupej 12 vedrov. S tako sajovko poškropi z škropilnico drevje in zeliša, ktere gosénce objedavajo, in do druziga dne ti merčesi poginejo. Zelenjavi pa to ne škodijo, ampak potem še le bolj pogumno raste. To sredstvo jim takó dobro služi in je takó delječ znano, de dimnikarji cent po 30 — 40 kr. prodajajo.

(La Dalmazia.)

Gotov pomoček zoper mravljinice.

Kar časa svoj kruh jém, in se z vso ljubezni z mladim drevjičem pečam, nisim imel tudi jez nadležniših zopernikov, ko mravljinice. Pred 3. letmi pa sim tem lakomnim merčesam eno zagodil, de morajo zdej na mojo plesati. Pa, ko ta moj pomoček brez vsiga truda ni, vprašavci S. M. ne smejo biti zmed tistih, ktem je vse pretežavno v ti reči, kar je težejiga, kakor slame okrog dreves navezovati, kar ne pomaga, ali pa jih s čem namazovati, kar jim še škodje. — Kdor tedej mravljinice, te strupene sovražnike mladih dreves, premagati hoče, naj takóle naredí: Naj si da to mojo napravo, *) ktero sim v pisarnico c. k. kmetijske družbe poslal, pokazati, naj si po debelosti in števili drevesa lih takih narediti da, naj obvije nad količem z predivam, ali cunjo drevesce, naj oklene to napravo okrog, in naj vlije kolesniga mazila ali smolnjaka v grabnič do verha. Takó bo

*) Ta naprava je leseno koritice ki se okoli drevesa okléne.

stopilo jezero okrog drevesca, brez de bi se ga dotaknilo, in čez to jezero noben mravljinec preplaval ne bo; tudi drevesca okusil ne bo, če so le druge pota zaperte, po katerih bi mu to mogoče bilo. Kratkočasno je gledati, kakó razvajeni mravljinici svoje krempeljce v to smerdljivo mlako pomakat hodijo, pa jih kakor opečeni hitro umikujejo. Pa prediva ali kaj taciga ne pozabiti; de drevesce otišano ne bo, se pa raji luknja per koriscu obliniši naredí. Na jésen, ali še pred, se te korisca od drevesc poberejo, in za drugo leto spravijo. Kdor na tanjko po mojim svetu vse naredí, in čez kaki teden nemalo tega mazila perlje, bo vidil, de bi se mu lahko vsak mravljinec na njegovih takó zavarvanih drevescih po cekini plačal. Ta naprava ni draga, in je za zmirej dobra, dokler drevesca ne odrastejo, ktem potem ta merčes veliko manj škodvati zamore.

K . . . ē.

Še eno vraštvo zoper kačji pik.

Gospod Dr. O. so nam naslednji dopis gospoda V. V. tehanta na Dolenskim v Novicah na znanje dati dovolili:

„V vaših „Novicah“ smo brali, de se je hroveški gospod fajmošter čudil, de mi Krajci ne výmo, z čim je pomagati, če gad človeka ali kako drugo žival piči. Vidiš Joža, to je roža, ki nam v taki sili vselej gotovo pomaga; tukaj se po krajnsko imenuje kačji pik, kakó se po nemško ali po latinsko imenuje, ne vém; vaši botanikarji jo bodo poznali. *) Letó vraštvo se pa takó rabi: vsa roža z čebulnatou korenino vred se vreže in stolče, in v mleki ožmè; kar se tekočiga iz nje dobí, se da spiti, in trop se na rano obeže. Pretečeno leto je bila neka deklica v moji fari pičena, in ravno smo letó rožo pri rokah imeli, smo takó napravili in ni preteklo 10 minut, je sačelo iz rane téči, noga plahneti in bela postajati; zakaj bila je že vsa plava, in sapa, ki je dekleta hotla zadušiti, je pojena; čez malo dni se je deklica sama prišla zahvalit, in je povedala, kakó ji je dobro to vraštvo pomagalo.“

Ta dopis nas je prav razveselil, in zopet spričuje, de je v raznih krajih veliko znaniga, kar zasuži razglaseno biti. Ko bi pač po ti poti tudi mogli gotovo zdravilo (vraštvo) zoper vgriz steklih psov zvediti! Zeliše, od gospoda V. V. „kačji pik“ imenovano, ne raste samó v gorjancih, ampak tudi po drugih gorah, je tedej lahko dobiti. Kdor ga želi viditi, naj ga v našo pisarnico, ali v Ljubljanski cesarski vert h gospodu Fleišmanu pride pogledat.

Vredništvo.

Ne bo dal!

(odgovor gospodu V. V.)

V poslednjem listu ste nas za roke prijeli in obljudljeni cekin od nas terjali. Dali smo ga že davnej častitimu vredništvu **) — tote Vi ga dozdej še niste zasužili. Kaj nam to pomaga, če pravite: „Če je Vam všeč od jeseni do prihodnje pomlad vse take jajčica poiskati in zatréti, bote drevesa čisto ob mešičevje pripravili.“

Pervič ni res, de vselej mravljinici le na

*) Lilium martagon Türkenbundlilie, zlato jabelko.

**) To je res. Vredništvo.